

Bayer Zsolt: Nyílt levél David Pressman nagykövetnek

2022 november 06. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Akkor ez így rendben van, igaz, nagykövet úr? Köszönöm! Haladjunk tovább!

Nagykövet Úr!

Mi már a szpáhikat és a defterdárokat is nagyon kedveltük, de ez most mellékes. Csak a hangulati bevezető kedvéért említettem meg. És akkor rá is térek a lényegre.

A lényeg az önök által kiadott nyilatkozat, amely azután született, hogy a magyarországi nyilvánosságban és közéletben megütközést keltett, hogy ön magához hívatott/berendelt/meghívott/beparancsolt (a megfelelő aláhúzendó) két magyar bírót, akik ráadásul az Országos Bírói Tanács tagjai.

Mindenekelőtt ismételjük meg itt az önök nyilatkozatát, hogy pontosan tudják olvasóink, miről is van szó. Erről:

Az Amerikai Egyesült Államok nagykövetségének a közelmúltban a magyar igazságszolgáltatás képviselőivel folytatott találkozója összhangban van az Amerikai Egyesült Államok és más országok – köztük Magyarország – által világszerte folytatott diplomáciai gyakorlatával. Ami nincs összhangban a szövetségesek közötti normális diplomáciai gyakorlattal, az az összehangolt médiatámadás az Országos Bírói Tanács szövegére és nemzetközi kapcsolattartója ellen, amely a jelek szerint arra irányul, hogy félelmet keltsen azokban, akik az Amerikai Egyesült Államok képviselőivel kívánnak tárgyalni. Az amerikai kormánytisztviselővel folytatott párbeszédbe való beavatkozás nem segíti elő az amerikai–magyar kétoldalú kapcsolatokat.

Nos, ez volna az inkriminált szöveg, amely valóban egyedülálló a maga nemében.

Nézzük sorjában!

Önök szerint tehát teljesen rendjén való, normális, az Amerikai Egyesült Államok és Magyarország diplomáciai gyakorlatával összhangban van, hogy egy külföldi állam nagykövetségén tárgyal két hivatalban lévő bírót.

Feltételezve egy pillanatra, hogy ez tényleg így van (nincs így), játszunk el a következő gondolattal:

Legkésőbb hétfőn a washingtoni magyar nagykövet magához hív/berendel/meghív/beparancsol (a megfelelő aláhúzendó) két tetszőlegesen kiválasztott, hivatalban lévő bírót. Az egyik mondjuk legyen Amy Coney Barret, ezért:

„A Penguin Books és más kiadók több száz, woke-ideológiát követően alkalmazottja [követeli](#) a kiadótól, hogy ne adja ki Amy Coney Barrett, az amerikai Legfelsőbb Bíróság Donald Trump által [kinevezett](#) tagja kötetét – [írja](#) a The Wrap.

Az 520 tiltakozó szerint a kétfélmillió dolláros szerződés, amelyet Barrett-tel kötöttek, azt jelenti, hogy a vállalat hozzájárul »az emberi jogok lerombolásához egy obszcén profittal«.

A levél aláírói különösen is kiemelik, hogy Barrett tavasszal az abortusz szabályozásának tagállami szintre való [visszautalása](#) mellett szavazott, és ezzel szerintük vallási meggyőződését érvényesítette.

Az aláírók leszögezik, hogy szerintük nem cenzúrára szólítanak fel, mivel rendszeresen foglalkoznak olyan könyvekkel, amelyek szemléletével nem értenek egyet, de szerintük igenis itt a határ. Rod Dreher az American Conservative-on azzal [kommentálta](#) az ügyet: »természetesen cenzúrára szólítanak fel!«

A másik pedig olyan bírót legyen, aki a Capitolium ostrománál meggyilkolt, fegyvertelen nő rendőri általi meggyilkolásával foglalkozik.

A magyar nagykövet természetesen nem hivatalukban keresi majd fel a bírót, az olyan rangon aluli lenne, a két bírót meg kellene a magyar nagykövetségre rendben. Ott aztán majd elbeszélgetnek a nagykövetünkkel, aki az

egyesült államokbéli sajtó- lelkiismereti, szólás- és vallásszabadság állapotáról fog érdeklődni, s kifejtí majd aggodalmát ezek állapota, továbbá az igazságszolgáltatás függetlensége (illetve az azt fenyegető veszélyek) miatt.

Akkor ez így rendben van, igaz, nagykövet úr? Köszönöm! Haladjunk tovább!

Kérdezem öntől: miért nem tudunk semmit arról, hogy ön miről folytatott tárgyalást (beszélgetést, háttérbeszélgetést, kihallgatást – a megfelelő aláhúzó!) a két magyar bíróval? Ezt azért is lenne nagyon fontos tudni, mert mindkét nevezett bíró – és különösen egyikük – bírói hivatásával összeegyeztethetetlen módon politikai tevékenységet fejtett ki már korábban is.

Kérdezem újra: miről beszélt ön ezekkel a bírókkal?

És miért éppen ez a két bíró lett berendelve önhöz? Csak nem azért, mert politikailag már megnyilvánultak, és nyilvánvalóvá tették, hogy kormányellenesek?

Csak nem arról van szó, hogy amikor az EU elre látható módon újabb és újabb, hajánál fogva elrángatott és rágalommal felérő „kifogásokat” fog emelni a nekünk járó pénzek kifizetésének feltételéül, akkor önök majd elhúzzák ennek a beszélgetésnek az anyagát? Csak azért gondolom ezt, mert nyilvánvaló, hogy a következő rágalomhadjárat hazánk ellen az lesz, hogy nem független és szabad az igazságszolgáltatás (lásd Lengyelország).

És akkor majd ön ismét ellép a rivaldafénybe, és „bizonyítékokkal” fog szolgálni, amely „bizonyítékok” az önnél járt két bíró „beszámoló” lesznek.

Tehát azért nem számol be sem ön, sem a két bíró az elhangzottakról, mert még nincs itt az ideje?

De haladjunk tovább:

„Ami nincs összhangban a szövetségesek közötti normális diplomáciai gyakorlattal, az az összehangolt médiatámadás az Országos Bírói Tanács szövege és nemzetközi kapcsolattartója ellen, amely a jelek szerint arra irányul, hogy félelmet keltsen azokban, akik az Amerikai Egyesült Államok képviselőivel kívánnak tárgyalni.”

Nocsak, nocsak...

„Összehangolt médiatámadás”? Tényleg, nagykövet úr? Tehát ha a magyarországi nyilvánosság egyik része véleményt nyilvánít erről a találkozóról és helyteleníti azt, az „összehangolt médiatámadásnak” minősül?

Ilyen és ehhez hasonló fogalmakat legutoljára úgy harmincöt éve használtak mifelénk – meg Ceausescu Romániájában. Ezeket ön otthonról hozta vagy itt diktálták le önnek a megfelelő „független civil szervezetek”?

Mi lesz a következő?, nagykövet úr? „Sötétben bujkáló, rémhírterjesztő ellenforradalmár”? Netán „zsíros kulák”, „feketéz”, „ideológiai elhajló”?

Amúgy pedig miképpen egyeztetni össze a szólás-, sajtó-, lelkiismereti és mindenféle egyéb szabadsággal ezt a vérlázító mondatot? Ön tényleg meg akarja szabni, hogy mi, magyar újságírók miről mit gondoljunk és írjunk?

Nem tudom, említettem-e már önnek: mi már a szpáhikat, a defterdárokat, sőt a szovjet párttitkárokat és szakszervezeti bizalmiakat is nagyon kedveltük...

Az amerikai kormánytisztviselőkkal folytatott párbeszédbe való beavatkozás nem segíti elő az amerikai–magyar kétoldalú kapcsolatokat.

Nocsak, nocsak... Nem segíti elő a kétoldalú kapcsolatokat, ha a magyar nyilvánosság egyik része véleményt nyilvánít önről? Ebben az esetben, nagykövet úr, mi már háborúban állunk legalább két éve! Vagy ön nem szokta olvasgatni, az amerikai sajtó mit és milyen hangnemben ír a magyar kormányról, a magyar miniszterelnökről és úgy általában mirőlunk?

Javaslom: olvassassa! Aztán írjon haza is levelet, amely szerint az összehangolt médiatámadás nem áll összhangban a szövetségesek közötti normális diplomáciai kapcsolatokkal. Ellenkez? esetben nem fogunk tudni másra gondolni, minthogy „quod licet lovi non licet bovi”. Vagyis, hogy ön szpáhinak, defterdárnak, helytartónak, szovjet pártf?titkárnak jött ide. Azokat pedig – talán már említettem – mi régen is nagyon kedveltük. Pont, mint önt, nagykövet úr...

Bayer Zsolt - www.magyar nemzet.hu

Ajánló
